

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]
 er lagt over paa Rederne, men det er altsaa en Indrømmelse, der er gjort Arbejderne, og som de formodentlig paa anden Vis maa betale for. Men den Tilstand, at Skibsrederne, eller hvem det nu maatte være i dette Erhverv, skal betale for at faa Arbejdskraft anvist gennem et Kontor, er en Undtagelsestilstand, en Stilling, som Landmanden aldeles ikke har, for han kan gaa til de af Staten eller Kommunerne opretholdte Kontorer, hvorigennem al Arbejdsanvisning foregaar gratis, og han kan paa helt anden Vis, hvis han vil, og ganske uafhængigt af private Forretninger, søge at skaffe sig den Arbejdskraft, han har Brug for.

Det er derfor ganske urimeligt, synes jeg, at anvende en Argumentation af den Art, som det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen gjorde; men jeg forstaar jo, at naar man er i Nød, tyr man til en saadan i Mangel af bedre.

Ja, jeg beklager, at man ikke vil imødekomme det Ønske, som foreligger, og som jo foreligger derigennem, at man for ti Aar siden ved en international Konference, hvori Sømænd og andre har deltaget, har afsluttet en Konvention, og jeg giver ikke meget for det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensens Erklæring om, at det internationale Samarbejde naturligvis skal støttes, naar han, hver Gang der foreligger et Forslag om at støtte dette internationale Samarbejde, gaar imod det. Og saadan er Stillingen, ganske særlig fra Venstres Side. Saaledes er Stillingen overfor Forhyringen, og den er det overfor talrige af de andre Konventioner, som er afsluttet under Udøvelsen af det internationale Samarbejde. Men i denne afsluttede Konvention ligger Tilkendegivelsen af det Ønske, der altsaa næres, om at faa dette Forhold ordnet paa den forelaaede Maade, og selv om jeg meget vel ved, at Søfolk ikke vil være tilbøjelige til at anerkende den Undtagelse, der er givet ved, at Rederierne har deres egen Forhyring, som en god Regel, er dette jo kun en Bestyrkelse i min Opfattelse af, at man bør skride til offentlig Forhyring i videst mulig Udstrækning.

Hvad angaar Rederiforeningen, som er nævnt, turde det vel være et tilstrækkeligt Vidnesbyrd om denne Forenings Stilling til dette Spørgsmaal, at der ingen Protester er fremkommet fra den. Hvis Rederiforeningen var betænkelig ved det foreliggende Forslag, saaledes som den vistnok har været det for nogle Aar siden, saa vilde den jo ganske utvivlsomt være kommet. Det er ikke længere siden end i Forgaars, at vi

saa, hvorledes Erhvervene meget energisk optræder, naar der er noget, der kommer dem paa tværs, og jeg har den gode Tro til Rederiforeningens fortræffelige Ledelse, at den ikke har overset, at et Forslag om Forhyring foreligger til Forhandling. Jeg behøver for Resten ikke at sige, at jeg har den Tro; jeg ved *positivt*, at de ikke er uvidende om, at det behandles, og naar ingen Protester fremkommer fra Rederiforeningens Side, maa dette utvivlsomt være at anse som en stiltiende Godkendelse af, at Sagen nu gennemføres. Hvis Udvalget havde ønsket det, kunde det vel nok være konstateret under Udvalgets Forhandlinger; men jeg nærer ikke nogen som helst Tvivl om, at saaledes som Forslaget foreligger, ønsker Rederiforeningen det ogsaa gennemført uden nogen Protester af nogen Art. Men det kan altsaa ikke lade sig gøre her i Folketinget.

Jeg takker, som sagt, for Tilslutningen fra det Flertal, som har sluttet sig til Lovforslaget, og anbefaler dettes Gennemførelse i dette høje Ting; og jeg nærer endnu den Tillid til det andet høje Ting, at det vil følge Folketinget ogsaa paa dette Omraade.

Ordføreren (P. Andersen): Det er mærkeligt at høre en Udtalelse som den, det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen fremsatte, gaende ud paa, at den internationale Konvention, som omhandler denne Sag, ikke er anbefalelsesværdig her i Landet; for det ærede Medlem motiverede ikke med et Ord, hvorfor denne Konvention ikke var det. Den har kunnet gennemføres og kunnet vedtages i en Række Rigsdage trindt omkring i Europa, hvorfor i Alverden skulde den saa ikke kunne gennemføres her? Hvad skulde der være af særlig Art, som forhindrer, at vi gennemfører en saadan Konvention?

Det ærede Medlem mente, at Forholdene med Hensyn til Forhyringen var saa overordentlig gode her i Landet, og at det private Initiativ virkede bedst. Ja, hvis det ærede Medlem kendte Forhyringens Historie, kendte den Maade, hvorpaa Forhyringen foregik i tidligere Tid, før de nuværende Regler blev gennemført, vilde det ærede Medlem ikke udtale sig saaledes om det private Initiativ. Thi er der noget Omraade, hvor Arbejderne er blevet mishandlet af dem, der havde med dem at gøre i dette Forhold, saa er det paa dette Omraade, derom kan det ærede Medlem være ganske overbevist. Det vil enhver, som for en Aarrække siden levede i en Søkøbstad, være